

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Prologvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

PROLOGVS.

QVONIAM hi Cantus aliquo Amoris Dei feruore prolati videntur, cuius sapientia & amor tam est immensus, vt, quemadmodum in lib. Sapientia dicitur, attingat à fine, vsq; ad finem, anima verò Amore informata, & mota, eandem quodammodo dicendi copiam & impetum præferat; propterea non est hic animus explanare latitudinem, & abundantiam spiritus foecundi ab Amore, quo agitur in illis: imo crassa nimis esset ignorantia cogitare quod Amoris Dei dicta, mysticæque intelligentiæ effata (qualia sunt hæc de quibus agunt hi Cantus) aliquo verborum genere apte possint explicari. Spiritus enim Domini, qui adiuuat infirmitatem nostram, vt ait D. Paulus, in nobis matrens, *Postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus* id, quod nec satis capere, nec comprehendere ad illud manifestandum valemus. Quis etenim describere poterit ea, quæ dat intelligere animabus amanti- bus se? quis verbis manifestare, quæ illis tribuit experiri? quis denique eloqui poterit, quæ facit illas desiderare? Nemini sane id licet, imo nec illimet, qui ista experiuntur id possunt. Idcirco enim figuris, aut

Tt. 3. simili-

anis
uce

tra
tica

VI
24

similitudinibus siue parabolis, reuelant potius aliquid
 eorum, quæ in se sentiunt atque ex abundantia spiritus
 arcana euomunt mysteria, quam rationibus; illa dilu-
 cidant. Quæ similitudines nisi ea sinceritate spiritus a-
 moris, & intelligentia, quam præferunt legantur, deli-
 ria potius, quam locutiones sensatæ videntur. Quem-
 admodum videre est in Diuinis Canticis Salomonis,
 inque alijs diuinæ Scripturæ libris: in quibus cum nol-
 let Spiritus sanctus vsitatis, vulgaribusque locutioni-
 bus sensus sui affluentiam indicare, idcirco peregrinis
 quibusdam figuris, ac parabolis loquitur mysteria.
 Hinc fit quod Dd. Sancti quamuis multa dixerint, &
 in dies noua dicant, nunquam tamen verbis id satis ex-
 plicare valeant; sicuti reuera verbis effari nequit: ac
 proinde quod regulariter de eo exprimitur, est mini-
 mum quod in se continet. Cum itaque hæc Cantica
 composita sint amore superabundantis intelligentiæ
 mysticæ omnino perfecte dilucidari non poterunt, ne-
 que is est scopus meus, sed adferre solummodo genera-
 liter aliqualem lucem, siue notitiam: quod & satius du-
 co. Præstat siquidem amoris dicta in sua latitudine re-
 linquere, vt ex eis vnusquisque pro modo, & capaci-
 tate spiritus sui proficiat, quam ad vnum dumtaxat
 sensum illa restringere, cui omnium palatum non at-
 temperetur. Itaque etiamsi aliquo modo elucidentur,
 necesse non est elucidationi sese alligare. Etenim sapien-
 tia mystica (quæ per amorē intelligitur, de qua agitur
 in sub-

in subiectis Cantibus non est opus vt intelligatur distinctè, ad hoc vt effectum amoris, & affectus in Anima producat, habet enim se ad instar fidei, in qua Deum amamus, quem tamen distinctè, & clare non cognoscimus. Quapropter breuitati maximè studebo, tamen si aliquibus in locis, materia id exigente, oblataq; occasione agèdi, & explicandi nonnulla puncta, & effectus orationis, fieri non poterit quin aliquando fusior sim: cum enim pleraq; eorum in Cantibus perstringantur, non licebit non agere de aliquibus. Verumtamè communioribus prætermis, quæ magis sunt insolita, & extraordinaria, quæque Animabus incipientium statim prætergressis eueniunt, paucis indicabo. Idque ob duplicem hanc rationem, imprimis, quoniam de communioribus, plura scripta reperiuntur. Secundo quia eos alloquor, quos Dominus noster tanto munere affectu, vt ab istis primordijs eductos in finem diuini amoris sui penitus intromisit. Vnde futurum spero, quod licet nonnulla Theologiæ Scholasticæ hic puncta scribantur, ad internam animæ cum Deo conuersationem spectantia, non erit nihilominus ad puritatem spiritus superuacaneum, aliquid hac ratione differuisse: esto namque nonnulli careant exercitio Theologiæ Scholasticæ, qua veritates Diuinæ intelliguntur, non carent tamen exercitio Mysticæ, quæ per Amorem sapitur, quo non solum sapitur, sed etiam gustatur.

Vt autem quidquid dixerò (quod & saniori iudicio,
& to-

anis
uce

tra
tica

VI
24

& totaliter sanctæ Matri Ecclesiæ subijcere volo) maiorem fidem faciat, nihil ex me asserere cogito, confusus experientiæ propriæ, aut his quæ in alijs personis spiritualibus nouerim, aut ab illismet audiuerim (quamuis istis etiam adminiculis uti in animum induxerim) nisi sacra Scripturæ testimonijs comprobetur, ac dilucideatur, saltem in his, quæ intellectu difficiliora videbuntur. In quibus testimonijs adferendis tenorem hunc obseruabo, primum verba Textus citabo, & immediate post iuxta subiectam materiam illa explanabo. Cantica verò omnia simul præponam, deinde vero illa declarabo, quolibet seorsim ordine suo apposito vna cum propria declaratione.

CANZ